nen skal skrive til Kvinden og Samfundet. Det skal indleveres til mig inden 7. Oktober for at komme rettidig i Bladet den 15. Oktober.

Formanden: Jeg forudsætter, at hver af os afleverer Manuskript.

(Delegationen ordner selv indbyrdes, hvem der tager de forskellige Referater).

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Formanden sagde, at Fru Hjelmer vilde forelægge D.K.'s Stilling til Spørgsmaalet om Beskyttelseslovgivning. Med Hensyn til Barselhvile - er det saa aldeles klart, at Dansk Kvindesamfund har taget den Stilling at gaa mod tvungen Barselhvile? Jeg mener, det er taktisk uklogt at staa paa det Standpunkt.

Marie Hjelmer: Det, Fru Gloerfelt-Tarp bemærkede nu, er meget vigtigt. Det er interessant at studere de forskellige Andragender. I 1912 blev der indsendt et Andragende til Ministeriet i Anledning af Fabrikslovens Revision, hvor man ønsker, at Adgangen til at forkorte Barselhvilen ved Lægeattest skal bortfalde, og man snarere kunde ønske Tiden for Barselhvile længere end de 4 Uger; men i 1921 har man ændret denne Opfattelse, idet man forlader den tvungne Barselhvile og anser Afskaffelsen heraf for det rigtigste. Jeg vil mene, at Konventionen i Washington er for vidtgaaende. - At forlange en tvungen Barselhvile paa 6 Uger og give Kvinderne Ret til at være borte fra deres Arbejdsplads 6 Uger før Fødselen er meget vidtgaaende. Rammerne er udvidede, idet ikke alene Industri, men ogsaa Handel er gaaet ind under Konventionens Bestemmelser. - Jeg vil hellere blive staaende ved det, vi har. Det er betænkeligt at gaa med til at afskaffe Barselhvilen helt, saa man kan risikere, at en Kvinde gaar i Arbejde 6 Dage efter Fødselen. Først og fremmest er det nu af Vigtighed, hvorledes Fællesstyrelsen stiller sig til det.

Formanden: Vi kan ikke her drøfte, hvordan Fællesstyrelsen staar nu. Skal vor Stilling ændres, kan kun et Fællesmøde gøre dette. Vi staar i Øjeblikket paa Udtalelsen af 1921, hvori vi ønsker, Tvang maa blive afløst af Ret.

Dagmar Nielsen: Jeg finder det meget betænkeligt, at der er delte Meninger om den Ting, da man saa kan risikere Splid i Oslo.

Formanden: Det maa vi selvfølgelig undgaa.

Marie Hjelmer: Jeg vil saa gerne trække mig tilbage fra at være Indleder til dette Spørgsmaal, hvis man er ængstelig for min Stilling dertil og mener, at jeg, fordi jeg er i Tvivl om Spørgsmaalet, ikke kan deltage i Dis-